

Miras

– Şiirle.ŞAİRİ · 30 Ekim 2015

MİRAS

Gözler pınar olursa getirin altın tası
Koskoca bir maziyle gözyaşı düne kalan
Doğan güneşle biter gecenin ihtirası
Yarını hep umutla beklermiş güne kalan.

Heyhat boşa gezinme geçmişin izlerinde
Sessizlik kıyısında hasret denizlerinde
Kimbilir ne saklarmış soluk genizlerinde
Kırık bir çerçeveye dururken âna kalan.

Her gün binlerce çiçek yüzbinlerce dal kurur
Gezer bulur Azrail vakitsiz çana vurur
Kapılar açılırken şüphesiz yanar durur
Korkunun eşiğinde kuşkudan yana kalan.

Giyinir üzerine sevgi adlı cepkeni
Hesaba bırakırsa insan nefreti, kini
Uçmayı öğrenirken mutluluk güvercini
Hangi canan istemez can olsun cana kalan.

Bazen kalem kırıldı bazen bitti mürekkep
Oku oku bitmedi hayat denen bu mektep
Heybemde iyi niyet yükünü taşıdım hep
En değerli mirastır babamdan bana kalan.

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
ELİFCE.../ 28.10.2015